

”من خداوند را دوست دارم، زیرا او صدای مرا شنیده است”

کشیش کریس سیکس

مزمور 116

خطبه 7 مه 2023

مزمور 116 یکی از مزامیر شکرگزاری است.

سپاسگزاری از خداوند به خاطر لطفی که نسبت به ما دارد باید در قلب دعای ما باشد.

شکرگزاری به ما کمک می کند عبادت کنیم، به ما کمک می کند اعتماد کنیم و به ما کمک می کند سخاوتمند باشیم.

شکرگزاری همچنین به ما کمک می کند باور کنیم که خدا با ماست و او دعاها را اجابت خواهد کرد.

مسیحیان باید افرادی سپاسگزار باشند که با لهجه خاصی صحبت می کنند.

جان بلوم نویسنده مسیحی گفت:

غرض لهجه جهنم است و شکر لهجه بهشت است.

من آن را دوست دارم.

غر زدن و شکایت برعکس شکرگزاری است.

پولس رسول در فیلیپیان ۲:14 به ما می گوید که ”همه چیز را بدون غر زدن انجام دهید.”

این از سوی پل معنی دار است که از ضرب و شتم، زندان و کشتی غرق شده رنج می برد.

یک بار، پل را سنگسار کردند تا اینکه مرده ظاهر شد.

اما این پولس است که مسیحیان تسالونیکی را تشویق می کند:

”در هر شرایطی شکرگزاری کنید.

زیرا اراده خدا در مسیح عیسی برای شما این است.»

(اول تسالونیکیان 5:18)

شکرگزاری لهجه بهشت است، اما ما یاد می گیریم که این لهجه را اینجا روی زمین بگوییم.

می دانم که غر زدن برای افرادی که در دنیایی پر از درد و ناامیدی زندگی می کنند واکنشی عادی است.

اما خداوند به افرادی مانند ما مزامیر داد تا نمونه دعا باشند.

این کتاب در مورد رابطه بین افراد واقعی است که مبارزات واقعی دارند و خدای واقعی که به ما اهمیت می دهد و به ما کمک می کند.

بیا بید اکنون از مزمور 116 درباره دعا بیشتر بیاموزیم.

1 خداوند را دوست دارم، زیرا او شنیده است

صدای من و دعاها را من برای رحمت

۲ چون گوش خود را به من متمایل کرد،

پس تا زنده ام او را می خوانم.

3 دامهای مرگ مرا فراگرفته است.

دردهای شتول مرا گرفت.

دچار پریشانی و ناراحتی شدم.

4 سپس نام خداوند را خواندم:

”پروردگارا، من دعا می کنم، روح من را نجات بده!”

5 خداوند بخشنده و عادل است.

خدای ما مهربان است

6 خداوند افراد ساده را حفظ می کند.

وقتی من را پایین آوردند، او مرا نجات داد.

7 ای جان من به آرامش خود بازگرد.

زیرا خداوند با شما فضل کرده است.

8 زیرا جان مرا از مرگ نجات دادی،

چشمانم از اشک، پاهایم از سکندری؛

9 در حضور خداوند راه خواهم رفت

در سرزمین زندگان

10 حتی وقتی صحبت می کردم ایمان آوردم:

”من بسیار رنجیده ام“؛

11 در زنگ هشدار خود گفتم: «همه مردم دروغگو هستند.»

12 چه چیزی را به خداوند تقدیم کنم

برای تمام مزایای او برای من؟

13 جام نجات را بلند خواهم کرد

و نام خداوند را بخوانم،

14 نذر خود را به خداوند ادا خواهم کرد

در حضور همه مردمش

15 در نظر خداوند گرانها

مرگ اولیای اوست.

16 خداوندا، من بنده تو هستم.

من نوکر تو هستم، پسر کنیز تو.

پیوندهای من را از دست دادی

17 من قربانی شکرگزاری را برای شما تقدیم خواهم کرد

و نام خداوند را بخوانید.

18 نذر خود را به خداوند ادا خواهم کرد

در حضور تمام قومش،

19 در صحن‌های خانه خداوند،

در میان توای اورشلیم.

ستایش پروردگار!

با هم اشعیا باب ۴۰ آیه ۸ را می خوانیم:

چمن ها پژمرده می شوند ، گل ها محو می شوند ، اما کلام خدای ما تا ابد پابرجا خواهد ماند.

لطفاً با من دعا کنید

ای پدرما که در آسمانی، ما به سوی تو می آییم زیرا تو منبع حیات و حقیقت هستی.

عیسی، ما می پرستیم زیرا تو سرشار از رحمت و محبت هستی.

روح القدس، لطفاً قلب و ذهن ما را بگشا تا با کلام خدا متحول شویم، آمین.

اگر نسخه کوتاه این مزمور را می خواهید، آن را در آیات 1-2 خواهید یافت.

چند سطر اول در شعر عبری اغلب خلاصه ای از کل شعر است.

دوباره به آیات 1-2 گوش دهید:

1 «خداوند را دوست دارم، زیرا او شنیده است

صدای من و دعاهای من برای رحمت

۲ چون گوش خود را به من متمایل کرد،

پس تا زنده ام او را می خوانم.»

نویسنده در گذشته مشکل داشت.

ما نمی دانیم مشکل چه بوده است.

اما او دعا کرد و درخواست کمک کرد و خداوند دعاهای او را شنید.

از این رو نویسنده امروز خداوند را دوست دارد و در طول زندگی خود با او دعا خواهد کرد.

مشکل نویسنده چیز خیلی جدی بود.

آیات 3-4 سخنان شخصی در مبارزه مرگ یا زندگی است:

3 «تله‌های مرگ مرا احاطه کردند.

دردهای شئول مرا گرفت.

دچار پریشانی و ناراحتی شدم.

4 سپس نام خداوند را خواندم:

”پروردگارا، من دعا می کنم، روح من را نجات بده!“

خدا از شما می خواهد که به سراغ او بیای، حتی وقتی احساس ضعف می کنید که اصلاً دعا کنید.

برای دعا کردن نیازی به ایمان قوی ندارید.

به آیه 10 نگاه کنید:

من حتی وقتی صحبت می کردم باور می کردم:

”من به شدت در رنج هستم.“

خوشحالم که آیه 10 در این مزمور وجود دارد.

این مرا به یاد مردی می اندازد که در مرقس 9:24 به عیسی گفت:

”پروردگارا من ایمان دارم، به بی ایمانی من کمک کن!“

خداوند گوشش را به روی افرادی که ایمان ضعیفی دارند نمی بندد.

او ضعیف ترین زمره فرزندان نیازمندش را می شنود.

هفته گذشته به مزمور 77 نگاه کردیم تا به ما یادآوری کنیم که حتی رهبران خداپسندی مانند آساف نیز با تردید دست و پنجه نرم می کردند.

مانند آساف، ما اغلب می پرسیم: «چرا خدا؟»

”خدایا کجایی؟“

”اگر من را دوست داری چرا این اتفاق می افتد؟“

گفتن این چیزها اشکالی ندارد - اما در تاریکی غر نزنید.

خدا از تو می خواهد که اشک ها و ترس هایت را نزد او دعا کنی.

منظور آیه 10 همین است.

به قول خودتان ممکن است چیزی شبیه این دعا کنید:

”خدایا، من آنقدر غمگین و ناامید هستم که به سختی می توانم با تو صحبت کنم.

اما من دعا خواهم کرد، زیرا می دانم که شما گوش می دهید، حتی زمانی که من زمزمه می کنم.

لازم نیست دعای شما پیچیده تر از این باشد.

فقط صدا بزنید، همانطور که نویسنده هنگامی که ”تله های مرگ“ او را به پایین کشیدن تهدید کرد، صدا کرد.

او در پریشانی و اندوه بود، و سپس نگاه کنید که در آیه 8 چه گذشت:

8 زیرا جان مرا از مرگ نجات دادی،
چشمانم از اشک، پاهایم از سکندری؛”

خداوند فرزندش را از مرگ نجات داد زیرا او را دوست داشت.
مزمور 116 به ما می آموزد که با ترس ها و شک های خود به کجا برویم.
حتی زمانی که شک و تردید و سؤال ما در مورد خداوند است، او ما را به دعا دعوت می کند.
زیرا روح ما فقط در او آرامش و آرامش خواهد یافت.
ممکن است بلافاصله پاسخی دریافت نکنید.
ممکن است به پاسخی که می خواهید نرسید.
اما در طوفان های زندگی به جستجوی خدا ادامه دهید، به دعا ادامه دهید.
گاهی خداوند طوفان را آرام می کند و گاهی فرزندش را آرام می کند.
اما اگر فرزند او باشی هرگز تو را نادیده نخواهد گرفت و فراموش نخواهد کرد.
من عاشق آیه ۲ هستم:
۲ «چون گوش خود را به من متمایل کرد،
پس تا زنده ام او را می خوانم.»

خدای پدر در بهشت با دستانش روی هم نشسته و چهره ای سختگیرانه روی او نیست.

وقتی فرزندانش فریاد می زنند، به جلو خم می شود، خم می شود تا تمام توجه خود را به شما معطوف کند.

این را فراموش نکن!

خالق و پادشاه کل هستی در هنگام دعا به شما توجه کامل خواهد داشت.
افراد قدرتمند زیادی روی زمین وجود دارند که تماس تلفنی شما را قبول نمی کنند.
روسای جمهور و نخست وزیران به ایمیل های شما پاسخ نمی دهند.
اما پدر شما در آسمان همیشه به هر کسی که از طریق ایمان به عیسی مسیح از نو متولد شده است گوش خواهد داد.
خدا به دعای همه گوش نمی دهد، آیا می دانستی؟
داوود در مزمور 41:18-41 گفت:

40 «دشمنان مرا وادار کردی به من پشت کنند.

and those who hated me I destroyed

41 آنها برای کمک فریاد زدند، اما کسی نبود که نجات دهد.

”they cried to the Lord, but he did not answer them

تا زمانی که به گناه و نیاز خود به عیسی اعتراف نکنید، از طریق دعا به پدر دسترسی ندارید.

اما وقتی به نام عیسی نجات دهنده خود دعا می کنید، پادشاه پادشاهان به شما گوش می دهد.

اگر می خواهید به گوش خدای پدر دسترسی داشته باشید، ابتدا با پسر صحبت کنید.

شما باید با فروتنی بیابید و بگویید: «عیسی، من یک گناهکار هستم.

من به خودم صدمه زدم، دیگران را آزار دادم و تو را آزار دادم.

لطفا گناهم را بشویید و عدالت خود را به من ببخشید.»

واژگان پیچیده باعث نمی شود که خداوند به دعاهای شما گوش دهد.

او گوش نمی دهد چون تو این هفته آدم خوبی بودی.

آیه 5 می گوید که خداوند گوش می دهد زیرا:

5 «خداوند بخشنده و عادل است، خدای ما مهربان است.»

خداوند به قوم خود کمک می کند زیرا این در شخصیت اوست.

لطف و رحمت ایده های انتزاعی نیستند.

آنها توصیف می کنند که خدا کیست.

ما فیض و رحمت را دریافت می کنیم زیرا او بخشنده و مهربان است.

اگر فرزند خدا هستید، او همیشه دعای کمک شما را خواهد شنید.

اما او ممکن است به آنها آنطور که شما می خواهید پاسخ ندهد.

می بینید، آمدن به خداوند در کودکی مستلزم این است که اعتماد کنیم که او بهترین را می داند.

به آیه 6 نگاه کنید:

6 «خداوند افراد ساده را حفظ می کند.

وقتی من را پایین آوردند، او مرا نجات داد.»

گاهی اوقات من با یک برنامه کاملاً شکل گرفته به درگاه خدا دعا می کنم که همه با جزئیات در یک صفحه گسترده تنظیم شده است.

طرح من برای امضای او آماده است.

یعنی با خضوع ساده نماز نخواند.

وقتی برنامه هایمان را به خدا می خوانیم، بر آنچه که او می تواند انجام دهد تمرکز می کنیم، نه اینکه او چه کسی است.

در عوض باید از دل به خدا دعا کنیم.

به متواضعان و فروتنان فیض می بخشد.

وقتی به نام عیسی دعا می کنیم، اعتراف می کنیم که به کمک نیاز داریم.

ما اعتراف می کنیم که گناهکارانی هستیم که تنها به واسطه فیض نجات یافته ایم.

عیسی با مرگی که سزاوار آن بودیم درگذشت تا به ما دسترسی به خدا را بدهد که پسران و دختران شایسته آن هستند.

عیسی به جای شما با شکنجه و مرگ روبرو شد، بنابراین می توانید آیات 8-9 را به خدا دعا کنید.

این دعایی است که فقط مسیحیان می توانند دعا کنند:

8 «جان مرا از مرگ نجات دادی،

چشمانم از اشک، پاهایم از سکندری؛

۹ به حضور خداوند در زمین زندگان راه خواهم رفت.»

آیا 3 نعمتی را در اینجا می بینید که نویسنده از آنها سپاسگزار است؟

آیه 8 به ما می گوید که خداوند قلب، روح و بدن نویسنده را رهایی بخشیده است - که با گذشته، آینده و حال او سروکار دارد.

خداوند قلب نویسنده را شفا داد و اشک های او را در مورد گذشته پاک کرد.

با نگاهی به آینده، روح نویسنده برای ابد از مرگ رهایی می یابد.

و در حال حاضر، خداوند از بدن نویسنده محافظت می کند و از پاهای او محافظت می کند تا لغزش نکند.

عیسی برای ما در سرزمین مرگ قدم زد تا بتوانیم در سرزمین زندگان قدم برداریم.

این خبر خوب باید شیوه زندگی ما را تغییر دهد.

نویسنده را تغییر داد.

پنج آیه در این مزمور با همان دو کلمه آغاز می شود: "من..."

او می گوید صلاح خدا را با شکر و عمل پاسخ خواهم داد.

غر زدنش تمام شده، وقت تعریف و تمجید است.

به آیات 13-14 توجه کنید:

13 «پیاله نجات را برخوادم آورد و نام خداوند را خواهم خواند،

۱۴ نذرهای خود را به خداوند در حضور تمامی قوم او ادا خواهم کرد.»

این مرد قرار نیست ساکت بماند!

اتفاق فوق‌العاده‌ای رخ داده است و او در مورد آن توییت می‌کند، آن را در فیس‌بوک پست می‌کند و به هر کسی که می‌شناسد بگوید.

او در یک مراسم عبادت از خدا سپاسگزاری می‌کند، بنابراین همه قوم خدا شهادت او را خواهند شنید.

هفته گذشته در این اتاق شهادت‌هایی در مورد اعمال نیک خداوند به اشتراک گذاشتیم.

بسیاری از ما در گروه‌های زندگی خود شهادت می‌دهیم.

یکی از بهترین چیزها در مورد حضور در گروه زندگی دعا برای یکدیگر است.

در گروه شب پنج‌شنبه مان، هر هفته دعاهايمان را در یک کتاب می‌نویسیم.

به این ترتیب، می‌توانیم به برادران و خواهران خود در مورد نحوه اجابت دعاهاى ما گزارش دهیم.

به اشتراک گذاشتن آن داستان‌ها یک موهبت است و هم واجب است.

به آیات 17-18 توجه کنید:

17 «قربانی شکرگزاری را برای شما تقدیم خواهیم کرد

and call on the name of the Lord

18 نذر خود را به خداوند ادا خواهیم کرد

”in the presence of all his people

«قربان شکر» چیست؟

در لایوان 7:12 و 15 توضیح داده شده است:

12 «اگر آن را به عنوان شکرگزاری عرضه کنند،

سپس همراه با این هدایای سپاسگزاری، نان‌های ضخیم بدون مخمر و با روغن زیتون مخلوط شده تقدیم کنند،

نان‌های نازک بدون مخمر و مسواک زده شده با روغن،

و نان‌های ضخیم از مرغوب‌ترین آرد خوب ورز داده شده و با روغن مخلوط شده است.

15 گوشت قربانی شکرگزاری آنها باید در روز تقدیم خورده شود.

آنها نباید هیچ کدام را تا صبح بگذارند.»

توجه کنید که قربانی شکر غذا بود.

خداوند برای قربانی آجر یا لباس و جواهر نخواست.

مردم پس از شنیدن گواهی نیکویی خداوند، غذای نذری را خوردند و با هم جشن گرفتند.

مزمو 34:8 می‌گوید:

8 بچشید و ببینید که خداوند خوب است.

خوشا به حال کسی که به او پناه می‌برد.»

شکرگزاری به ما و همه اطرافیانمان یادآوری می‌کند که برای همه چیز به خدا وابسته هستیم.

همه ما به این یادآوری نیاز داریم.

چیزی در قلب ما وجود دارد که مایل نیستیم واقعاً و کاملاً شکرگزار باشیم.

کشیش متیو ژاکوبی در مورد مزامیر بسیار نوشته است.

او می‌گوید: «واقعاً شکرگزار باشیم و به خودمان اجازه بدهیم که به خدا مدیون باشیم--

ما باید حاضر باشیم از بالاسکه استقلال دست برداریم.»

دوستان ما واقعاً دوست داریم مستقل و خودکفا باشیم مخصوصاً در آمریکا.

همه انسان‌ها از خدا آزادی می‌خواهند، هر کاری که می‌خواهیم انجام دهیم.

این با آدم و حوا شروع شد.

آنها به جای اینکه واقعاً از سخاوت خدا سپاسگزار باشند، روی تنها چیزی که نمی‌توانستند داشته باشند تمرکز کردند.

همه ما فکر می‌کنیم اگر مستقل باشیم امن تر و شادتر خواهیم بود.

وقتی مشکلات پیش می‌آید، دوست داریم خودمان آنها را حل کنیم.

سپس می‌توانیم بگوییم ”من این کار را کردم!“

اما همه چیز خوب در زندگی ما از خدا سرچشمه می‌گیرد.

هر چیزی در این دنیا که خوب است از دستان او جاری می‌شود.

شکرگزاری از خدا این واقعیت را به ما یادآوری می‌کند و ایمان ما را به آینده می‌سازد.

آیات 17 و 18 بیانگر توکل و وابستگی کامل به خداوند است:

17 «قربانی شکرگزاری را برای شما تقدیم خواهیم کرد و نام خداوند را خواهیم خواند.

18 نورات خود را به خداوند در حضور تمامی قوم او ادا خواهیم کرد.»

وقتی خدا را قربانی شکر می‌کنی، قلبت را به او می‌دهی.

زیرا خداوند همیشه به رابطه خود با ما بیش از هر چیز دیگری اهمیت می‌دهد.

این ما را به آخرین آیه ای می‌رساند که باید قبل از اتمام به آن نگاه کنیم.

ممکن است آیه 15 برای شما عجیب باشد:

15 «مرگ قدیسانش در نظر خداوند گرانبهاست.»

این یعنی چی؟

کلمه عبری در اینجا به معنای با ارزش، گران قیمت یا گرانبها است.

وقتی چیزی بسیار با ارزش یا با ارزش است، مراقب آن هستید.

برای ایمن نگه داشتن آن توجه ویژه ای به آن می‌کنید، درست است؟

من فکر می‌کنم این همان آیه 15 است.

آنچه را در آیه 8 الف می‌خوانیم به خاطر بسیار:

”زیرا جان مرا از مرگ نجات دادی.“

جان نویسنده در خطر بود، اما خداوند او را نجات داد.

زمان مناسبی برای مرگ او نبود.

این بدان معناست که مرگ ما تنها زمانی رخ خواهد داد که خداوند اجازه دهد.

زندگی ما برای خداوند گرانبها و ارزشمند است.

بنابراین مرگ ما چیزی است که او با دقت در ذهن خود می‌سنجد.

و هنگامی که بمیری، حمایت و توجه خداوند به تو ادامه خواهد داشت.

مرگ ما با ارزش است زیرا خداوند ما را در مرگ با مهربانی و امید ملاقات می‌کند.

خداوند همچنین مهربانی و امید را برای کسانی که هنگام مرگ عزیزان ما گریه می‌کنند، جاری می‌کند.

ما می‌توانیم برای هر کسی که بتواند آیه 9 را با اطمینان دعا کند، غمگین شویم:

”من در حضور خداوند در زمین زندگان راه خواهم رفت.“

وقتی به مرگ خود فکر می‌کنید، آیا امیدوار هستید که ابدیت را در بهشت سپری کنید؟

اگر امید شما بر اساس سابقه اطاعت شما ساخته شده است، لطفاً در مورد بهشت مطمئن نباشید.

اما اگر امید خود را بر کارنامه اطاعت مسیح بنا کرده باشید، آنگاه می‌توانید اعتماد به نفس داشته باشید.

با اعتماد به کار تمام شده مسیح برای ما، می‌توانیم چشمان خود را معطوف بهشت به عنوان خانه ابدی خود کنیم.

این چیزی است که در آنجا خواهیم دید.

به مکاشفه ۷:۹-۱۰ گوش دهید.

9 «بعد از این نگریستم، و اینک، جماعتی عظیم که هیچ کس نمی‌توانست شمارش کند.

از هر قوم، از هر قبیله و قوم و زبان

در برابر تخت و در برابر بره ایستاده،

جامه های سفید پوشیده اند و شاخه های خرما در دست دارند،

10 و با صدای بلند فریاد می زند،

«نجات از آن خدای ماست که بر تخت می‌نشیند و از آن بره!»

روزی با آن جماعت می خوانیم.

ما درک خواهیم کرد و اعلام خواهیم کرد که همه برکات ما بر روی زمین از جانب خدا بوده است.

ما با لهجه بهشت، با لهجه شکرگزاری برای تمام کارهایی که خداوند انجام داده، خواهیم خواند.

تا آن زمان می توانیم لهجه بهشت را اینجا روی زمین تمرین کنیم.

در اینجا هفت مزمور برای شما برای خواندن این هفته وجود دارد.

دعای این موارد به شما کمک می کند با لهجه سپاسگزاری با خدا صحبت کنید:

30، 40، 66، 92، 100، 118، 138.

در مورد آنها مراقبه کنید، آنها را با صدای بلند دعا کنید، سر میز شام بخوانید.

این دعاها را برای خود دعاي شکر کنید و به خداوند توکل کنید.

حالا بیایید با هم چند آیه از مزمور 116 را به عنوان دعای پایانی خود بخوانیم.

لطفاً بایستید و با من بخوانید.

1 «خداوند را دوست دارم، زیرا او شنیده است

صدای من و دعاهای من برای رحمت

۲ چون گوش خود را به من متمایل کرد،

پس تا زنده ام او را می خوانم!»

12 چه چیزی را به خداوند تقدیم کنم

برای تمام مزایای او برای من؟

13 جام نجات را بلند خواهم کرد

و نام خداوند را بخوانید!»